

inden der bliver Noget tilovers til Diemedet. Hvad særlig de to Lotterier angaar, som det ærede Medlem nævnte, nemlig Lærlinge- og Baabenbrødre Lotteriet, skal jeg anføre, at i Winterhalvaaret 1881—82 udgjorde Lærlinge Lotteriets Provision til Kollektørerne 20 pCt. af Indtægterne, Lønningerne udgjorde herved 6 pCt., andre Administrationsudgifter udgjorde over 10 pCt., og Overskudet blev 6,1 pCt.; Baabenbrødre Lotteriets Provision til Kollektørerne og Noget, der kaldes Reduktionslodder, udgjorde 23 pCt., Lønningerne 2,7 pCt., andre Administrationsudgifter 5,7 pCt., og Overskudet til Diemedet 5 pCt. Det vil altsaa ses, at det er et meget forsvindende Beløb, der i Virkeligheden indvindes, og der paalægges Spillerne o: Publikum overordentlig store Bidrag, for at disse maa Beløb kunne indkomme. Sammenligner man Industrielotterierne med Klasseslotteriet, viser det sig, at ved Industrielotterierne tages der forlods, førend Gevinsterne fordeles, dobbelt saa meget af Indtægten, som der tages ved Klasseslotteriet, og det naagte Staten har beregnet sig en Indtægt af 10 pCt. forlods. Derfor tror jeg, at det vilde være gavnligt for Almenheden, dersom disse Institutioner søgte deres Indtægter paa anden Maade end gennem Industrielotterier. Det vilde som sagt være meget gavnligt for Almenheden, om Industrielotterierne ophørte, thi de Færreste gjøre sig klart, hvor overordentlig store Bidrag de maa hve med en forholdsvis ringe Udbygt til Gevinst, idet Gevinstbeløbet ikke er mere end omtrent $\frac{2}{3}$ af det, der betales i Spillepræmie, samtlig med, at det er den allerringeste Del af Indtægten, der kommer det Diemed tilgode, til Bedste for hvilket Lotterierne ere stiftede. Derfor tror jeg, og det maa Udvalgets Hæder tal ogsaa i det Hele taget mere, at den høitæredede Justitsminister har Ret, naar han i Anmærkningerne til Lovforslaget opfordrer til at standse Industrielotteriernes Virksomhed i det Mindste for en Tid, og jeg kan ikke dele det Ønske, der er fremsat af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), at man, naar Tiden kommer til, at Industrielotterierne ifølge nærværende Lovforslag skulle ophøre, da vil tillade enkelte af dem at bestaa; det vilde være heldigt, om man standse dem alle til den Tid. Hvis der derimod til en anden Tid kom andre Forhold tilstede, kan det jo ved en senere Leilighed tages under Overveielse fra Lovgivningsmagtens Side, hvorvidt saadanne Lotteriets Oprettelse bør tilstede, men det vil jo erindres — og den høitæredede Justitsminister har fuldstændig Ret i saa Henseende — at det nærværende Lovforslag stiller Lov-

givningsmagten fuldstændig frit med Hensyn til, hvorvidt den til den Tid vil tillade eller ikke tillade Oprettelsen af Industrielotterier. Noget Forbud mod Industrielotterier indholdes jo ikke i nærværende Lovforslag, og selv om det stod der, vilde dette Lovforslag jo ikke være nogen Grundlovsparagraf, og det vilde altsaa dog staa Lovgivningsmagten frit for til den Tid at gjøre, hvad den vilde i saa Henseende. Men som sagt, det er mit Haab og min Forventning, at naar vi naae 1887, ville samtlige de nærværende Industrielotterier komme til at ophøre og ikke blive fornyede.

Dinesen: Jeg skal kun gjøre en kort Bemærkning til den ærede Ordfører. Naar han sluttede med at udtale, hvad der forøvrigt ogsaa er sagt i Motiverne til Lovforslaget, at det vilde være rigtigt at standse disse Lotterier for Tiden og forbeholde en senere Overveielse, hvorvidt man i Fremtiden gennem Lov eller paa anden Maade vil gjøre det muligt, at saadanne Industrielotterier kunne oprettes paany, skal jeg dertil sige, at naar man ikke er mere overbevist om Industrielotteriernes Stadelighed, end at man tænker sig en saa nær liggende Mulighed, som at de kunne gjenoprettes paany, ser jeg ikke, hvorfor man ikke skal beholde de allerede bestaaende Lotterier, der gennem deres Overskud virke gavnligt, samtlig med at man søger at bringe dem til at begrænde deres Administrationsudgifter paa en saadan Maade, at det virkelige Overskud kan blive større og altsaa hve større Fordel for de Formaal, de have gjort sig til deres Hensigt at gavne. Det er det, der har været den principielle Mening hos Udvalgets Mindretal. Naar forøvrigt den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at det forholdsvis kun er et lille Overskud, der kommer de paagjældende Formaal tilgode, og at det var særdeles meget, der gik med til Administrationsudgifter, saa er hans Opgjørelse i saa Henseende ganske rigtig, jeg skal slet ikke drage den i Tvivl, men kun sige, at det forholdt sig ikke paa nogen saa særdeles afvigende Maade for Klasseslotteriets Vedkommende. Ogsaa der viser det sig, at det er et meget betydeligt Beløb, der gaar med til Administrationsudgifter, Kollektørers Provision osv., og at det Beløb, som Staten faar for den store Udbygt, den paalægger Befolkningen — det vil sige Spillerne — forholdsvis er ringe. Forøvrigt skal jeg kun bemærke, at her jo kun er Tale om aldeles frivillige Udgifter; det er en fuldstændig fri Sag, om Noget vil spille, saavel i Klasseslotteriet som i Industrielotterierne, eller om han vil lade være, men